ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου **1930** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **304**

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ κώδικος φορολογίας τοῦ οἴνου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 4625 τῆς 3ης Μαΐου 1930 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου», προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας (συνεδρίασις 21 Ἰουλίου 1930), ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον πρῶτον.

Αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ φορολογίας τοῦ οἴνου καὶ εἰδικώτερον

1) τοῦ Νόμου 1320 τῆς 12 Ἀπριλίου 1918 «περὶ φόρου καταναλώσεως τοῦ οἴνου»,

2) τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 29ης Δεκεμβρίου 1922 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου»,

3) τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 22 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου»,

4) τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 9ης Δεκεμβρίου 1925 «περὶ δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως τοῦ φόρου καταναλώσεως τοῦ ἀποταμιευομένου οἴνου ἢ γλεύκους»,

5) τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 «περὶ καταργήσεως καὶ τροποποιήσεως φόρων καταναλώσεως»

καὶ 6) τοῦ νόμου 4625 τῆς 3 Μαΐου 1930 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου», κωδικοποιοῦνται εἰς ἑνιαῖον κείμενον, ἔχον οὕτω:

ΚΩΔΙΞ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΟΙΝΟΥ

Ἀντικείμενον τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 1.

(Ν. 1320 ἄρθρον 1, Ν. Δ. 29—12—1922 ἄρθρον 2, Ν. 4625 ἄρθρον 1).

1) Ἐπιβάλλεται φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ ἐν πόλει πληθυσμοῦ ἀνωτέρου τῶν 4.000 κατοίκων καταναλισκομένου οἴνου, εἰσπραττόμενος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου.

2) Εἰς τὸν φόρον τοῦτον ὑπόκειται, ὁ οἶνος καὶ τὸ γλεῦκος, τὰ ἀποταμιευόμενα, πρὸς πώλησιν ἢ ἐμπορίαν, ἐν πόλεσι πληθυσμοῦ ἀνωτέρου τῶν 4.000 κατοίκων, ἢ μεταφερόμενα εἰς τὰς πόλεις ταύτας.

3) Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δύναται ἡ ἐπὶ τοῦ οἴνου φορολογία νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις πληθυσμοῦ κατωτέρου τοῦ ὡς ἀνωτέρω καθοριζομένου, ἀλλ' οὐχὶ κατωτέρου τῶν 3.000 κατοίκων, εἰς ἃς ἐδρεύουσιν Οἰκονομικαὶ Ἐφορίαι.

Ἀπαλλαγαὶ ἐκ τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 2.

(Ν. 1320 ἄρθρον 2) .

1) Ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου·

α') Μικραὶ ποσότητες οἴνου ἢ γλεύκους ἀποταμιευόμεναι παρὰ τοῦ ἰδίου παραγωγοῦ μέχρι ποσοῦ τριακοσίων ὀκάδων καθ' ἑκάστην οἰκογένειαν παραγωγοῦ. Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται ν' αὐξηθῇ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν ἑξακοσίων ὀκάδων, τῇ αἰτήσει τοῦ παραγωγοῦ, ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, λόγῳ χρήσεως τοῦ οἴνου παρ' ἐργατῶν τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων τοῦ παραγωγοῦ, πιστοποιουμένης παρὰ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος.

β') Τὰ μεταφερόμενα ἐμπορικὰ δείγματα ἐντὸς πεπωματισμένων φιαλῶν χωρητικότητος μέχρι 50 δραμίων.

γ') Ὁ πρὸς ἀπόσταξιν οἰνοπνεύματος ἢ ἀποστάγματος χρησιμοποιούμενος οἶνος.

δ') Ὁ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαχθεὶς οἶνος ὁ ὑποβεβλημένος εἰς τὸν φόρον καὶ μεταφερόμενος ἐντὸς τοῦ Κράτους.

ε') Ὁ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγόμενος οἶνος.

στ') Μικραὶ ποσότητες μέχρι τριῶν φιαλῶν κατ' ἄτομον μεταφερόμεναι εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἀνωτέρου τῶν 4.000 κατοίκων ὑπὸ ταξειδιωτῶν διὰ χρῆσιν κατὰ τὸ ταξείδιον, καὶ

ζ') Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κώδικος τούτου ὑποβληθεὶς εἰς τὸν φόρον οἶνος κατὰ τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους κυκλοφορίαν αὐτοῦ.

Μέτρον τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 3.

(Ν. 1320 ἄρθρον 3, Ν. Δ. 22)12)1923 ἄρθρον 1, Ν. Δ 18)4)1926 ἄρθρον 5, Ν. 4625 ἄρθρον 2).

1) Ὁ φόρος ὁρίζεται εἰς δέκα τοῖς ἑκατὸν (10 ο)ο) ἐπὶ τῆς μέσης ἀγοραίας ἀξίας χονδρικῆς πωλήσεως τοῦ εἰς φόρον ὑποκειμένου οἴνου ἢ γλεύκους, μὴ δυνάμενος νὰ εἶναι κατώτερος τῶν πέντε λεπτῶν κατ' ὀκᾶν.

2) Ἡ ἀξία προσδιορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν στηριζομένης εἰς γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος, λαμβανομένην τῇ συμμετοχῇ καὶ δύο ἀμπελοκτημόνων, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουρ-

γείου τῆς Γεωργίας, μετὰ πρότασιν τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀμπελοκτημόνων, ἐφ' ὅσον τοιοῦτος λειτουργεῖ.

Τὸ Συμβούλιον, ἀναλόγως τῶν τοπικῶν συνθηκῶν, δύναται νὰ ὁρίσῃ διάφορον ἀξίαν κατὰ σταθμικὴν ὀκᾶν ἢ σταθμικὸν λίτρον οἴνου, κατὰ κατηγορίας περιφερειῶν, μὴ δυναμένας νὰ ὑπερβῶσι τὰς τέσσαρας (4) καθ' ὅλον τὸ Κράτος.

Δύναται νὰ ὁρισθῇ ἰδιαιτέρα ἀξία διὰ τοὺς γλυκεῖς οἴνους καὶ ἰδιαιτέρα διὰ τὸν οἶνον τὸν παραγόμενον ἐκ χλωρᾶς σταφίδος, προερχομένης ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου.

Ὁ χρόνος καθ' ὃν γίνεται ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας καὶ ἡ ἀναθεώρησις τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως κανονισθήσεται διὰ Διατάγματος.

Πρόσθετος φόρος οἴνου εἰς φιάλας.

Ἄρθρον 4.

(Ν. 1320 ἄρθρον 4. Ν. Δ. 29)12)1922 ἄρθρον 1. Ν. Δ. 22)12)1923 ἄρθρον 4, Ν. Δ. 18)4)1926 ἄρθρον 6, Νόμ. 4625 ἄρθρον 3).

1) Ὁ οἶνος τιθέμενος ὁπουδήποτε τοῦ Κράτους ἐν φιάλαις πεπωματισμέναις, ἐκτὸς τοῦ ἀρχικοῦ φόρου καταναλώσεως, ὑποβάλλεται καὶ εἰς πρόσθετον φόρον, εἰσπραττόμενον διὰ χρήσεως ἐνσήμων ταινιῶν, ὁριζόμενον ὡς ἑξῆς :

α') Διὰ τὸν οἶνον εἰς φιάλας ὧν ἡ τιμὴ δὲν ὑπερβαίνει τὰς 3 δραχμὰς εἰς λεπτὰ δέκα (0,10),

β') Διὰ τὸν οἶνον εἰς φιάλας ὧν ἡ τιμὴ ὑπερβαίνει τὰς 3 δραχμάς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς 6 δραχμὰς εἰς λεπτὰ εἴκοσι (0,20),

γ') Διὰ τὸν οἶνον εἰς φιάλας ὧν ἡ τιμὴ ὑπερβαίνει τὰς 6 δραχμάς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς 10 δραχμὰς εἰς λεπτὰ τεσσαράκοντα (0,40),

δ') Διὰ τὸν οἶνον εἰς φιάλας ὧν ἡ τιμὴ ὑπερβαίνει τὰς 10 δραχμάς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς 18 δραχμὰς εἰς δραχμὰς δύο (2,00),

ε') Διὰ τὸν οἶνον εἰς φιάλας ὧν ἡ τιμὴ ὑπερβαίνει τὰς 18 δραχμάς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς 30 δραχμὰς εἰς δραχμὰς τέσσαρας (4,00),

στ') Διὰ τὸν οἶνον εἰς φιάλας ὧν ἡ τιμὴ ὑπερβαίνει τὰς 30 δραχμάς, εἰς δραχμὰς ἓξ (6,00).

2) Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἑδάφιον κλῖμαξ τῆς ἀξίας τοῦ ἐν φιάλαις οἴνου, ἐπιτρέπεται νὰ ὁρίζηται ἑκάστοτε διὰ Διατάγματος, ὡς βάσις δὲ πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ φόρου, λαμβάνεται ἡ τιμὴ τῆς χονδρικῆς πωλήσεως ὑπὸ τοῦ πωματίζοντος τὰς φιάλας, ἐξευρισκομένη μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἐκ τοῦ ὁλικοῦ ἀντιτίμου χονδρικῆς πωλήσεως τῆς φιάλης, τῆς ἀξίας τῆς ὕάλου, ἀποδεικνυομένης ἐκ τῶν τιμολογίων ἀγορᾶς τῶν κενῶν φιαλῶν, καὶ ἐκπιπτομένων ἐκ τοῦ ὑπολοίπου, τῶν ἐξόδων ἐμφιαλώσεως καὶ συσκευασίας, καθοριζομένων ἄχρι 12ο)ο ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τούτου τῆς ἀξίας.

3) Ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου τούτου αἱ χωρητικότητες ἀνωτέρας τῆς μιᾶς ὀκᾶς πεπωματισμέναι φιάλαι οἴνου.

Πληρωμὴ φόρου ἀποταμιευομένου οἴνου.

Ἄρθρον 5.

(Ν. 1320 ἄρθρον 5, Ν. Δ. 9)1)1925 ἄρθρον μόνον, Ν. 4625 ἄρθρον 4).

1) Πᾶς ἀποταμιεύσας ἐν πόλει πληθυσμοῦ ἀνωτέρου τῶν 4.000 κατοίκων (1) οἶνον ἢ γλεῦκος παραχθέντα ἐκ σταφυλῆς ἢ ἐκ χλωρᾶς σταφίδος καὶ ὑποκείμενον εἰς τὸν φόρον, ὀφείλει μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους (τῆς προθεσμίας δυναμένης νὰ παρατα θῇ καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἢ κατὰ περιφερείας δι' Ὑπουργικῆς διαταγῆς) νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ ἀποταμιεύεται ὁ οἶνος, δήλωσιν καὶ νὰ καταβάλῃ συνάμα τὸ ἓν τέταρτον τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ δηλουμένου ποσοῦ. Ἐὰν ὁ ὁλικὸς φόρος εἶναι κατώτερος τῶν δραχμῶν 30, καταβάλλεται ἐξ ὁλοκλήρου. Ἄνευ τῆς πληρωμῆς ταύτης ἡ δήλωσις θεωρεῖται μὴ γενομένη.

2) Ἐν τῇ δηλώσει ἀναγράφεται ἡ χωρητικότης τῶν ἀποθηκῶν τῆς ἀποταμιεύσεως τοῦ δηλοῦντος, ὁ ἀριθμὸς τῶν δεξαμενῶν ἢ τῶν δοχείων καὶ ἡ χωρητικότης αὐτῶν καὶ ἡ συνολικὴ ποσότης τοῦ ἀποταμιευθησομένου οἴνου καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἄλλη διὰ Διατάγματος ὁρισθησομένη λεπτομέρεια. Ἡ χωρητικότης καὶ ἡ ποσότης δηλοῦνται κατὰ προσέγγισιν, ἐπιτρεπομένης ἀνοχῆς 10 ο)ο.

3) Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων καὶ μετ' ἔκπτωσιν 10 ο)ο λόγῳ ὑποστάθμης καὶ φύρας ἐπὶ τοῦ δηλωθέντος ποσοῦ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος συντάσσει κατὰ πόλιν ἢ χωρίον χρηματικοὺς καταλόγους καὶ ἀποστέλλει αὐτοὺς εἰς τὸν Ταμίαν πρὸς εἴσπραξιν, ἐνεργουμένην, ἐὰν μὲν τὸ ποσὸν δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς ἑκατὸν δραχμὰς μέχρι τῆς 15ης Ἰανουαρίου τὸ βραδύτερον, ἐὰν δὲ ἀνέρχεται μέχρι τριακοσίων εἰς δύο ἴσας δόσεις, μέχρι 15ης Ἰανουαρίου τῆς μὲν, καὶ μέχρι 15ης Φεβρουαρίου τῆς δὲ, καὶ ἐὰν ὑπερβαίνῃ τὰς δραχμὰς τριακοσίας εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, ἤτοι μέχρι τῆς 15 Ἰανουαρίου, τῆς 15 Μαρτίου καὶ τῆς 15 Μαΐου. Ἐν καθυστερήσει, εἰσπράττεται πρόσθετον τέλος 10 ο)ο καὶ τόκος ὑπερημερίας 8ο)ο δι' ἑκάστην δόσιν μέχρι καταβολῆς. Ἐν καθυστερήσει πέραν τῆς 30 Ἰουνίου τοῦ ἐπιόντος τῇ δηλώσει ἔτους, ὁ πρόσθετος φόρος διπλασιάζεται.

4) Κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐν παραγρ. 1 περίπτωσιν τῆς ἐξ ὁλοκλήρου ὑποχρεωτικῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου καὶ κατὰ πᾶσαν ἄλλην κατὰ προαίρεσιν τοῦ φορολογουμένου ἐξ ὁλοκλήρου ἅμα τῇ δηλώσει καταβολὴν τοῦ φόρου, ἐκπίπτεται 10 ο)ο ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου.

5) Συμπληρωματικὴ δήλωσις ἐπιτρέπεται μετὰ τὴν πάροδον τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγρ. 1 προθεσμιῶν, ἀλλὰ πρὸ τῆς κοινοποιήσεως ἢ ἀνακοινώσεως πρωτοκόλλου καταμετρήσεως διὰ τὸ μὴ δηλωθὲν ἀρχικῶς ποσὸν ἐπὶ ἀμέσῳ καταβολῇ ὁλοκλήρου τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου καὶ ἄνευ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην τετάρτην παράγραφον ἐκπτώσεως.

6) Προάστεια, παράλια, καὶ ἐξοχικὰ κέντρα τῶν πόλεων πληθυσμοῦ ἀνωτέρου τῶν 4.000 κατοίκων, συμπεριλαμβάνονται εἰς αὐτὰς διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου, πρὸς καθορισμὸν δὲ τοῦ πληθυσμοῦ, λαμβάνεται ὡς βάσις ἡ τελευταία διὰ Διατάγματος κεκυρωμένη κατὰ πόλιν ἢ χωρίον ἀπογραφὴ ἢ ἀπαρίθμησις τῶν κατοίκων· ἐν ἐλλείψει τοιαύτης ὁ καθορισμὸς γενήσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ καθορισθῇ διάφορος ἔκτασις τῆς φορολογικῆς ζώνης δι' ἑκάστην πόλιν, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων καὶ τῶν τοπικῶν συνθηκῶν, ὡς καὶ διάφορος τρόπος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ ἀποταμιευομένου γλεύκους ἢ οἴνου εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἀνωτέρου τῶν 100.000 κατοίκων.

Συνοικισμοὶ ἢ χωρία κείμενα ἐντὸς τῆς καθοριστείσης φορολογικῆς ζώνης πόλεώς τινος καὶ ἀπολαύοντα ἰδίαν κοινότητα δύνανται διὰ Διατάγματος νὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ οἴνου.

7) Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ ἀποταμιευομένου οἴνου ἢ γλεύκους ἐπιτρέπεται ν' ἀνατίθηται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰ-

(1) Καὶ ἐνδεχομένως ἀνωτέρου τῶν 3.000 κατοίκων κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 1 § 3 τοῦ κώδικος τούτου.

κονομικῶν κατὰ πόλεις ἢ τοπικὰς περιφερείας εἰς ἐνοικιαστήν, κατόπιν πλειοδοτικῆς δημοπρασίας, ἐφαρμοζομένων καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου.

Διὰ Διατάγματος καθορισθήσονται τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῶν δημοπρασιῶν, τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια.

Ἐνοικιαστὴς φόρου καταναλώσεως οἴνου πιέζων ἢ ἐξαπατῶν τοὺς φορολογουμένους ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ οἴνου ἢ τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου, καὶ ἐν γένει ἐνεργῶν παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου, δύναται νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος τῆς ἐνοικιάσεως, βάσει ἐκθέσεως Οἰκον. Ἐπιθεωρητοῦ ἢ ἄλλου Οἰκονομ. ὑπαλλήλου, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δυναμένου νὰ προσθῇ εἰς ἀναπλειστηριασμὸν τοῦ φόρου εἰς βάρος τοῦ ἐκπεσόντος ἐνοικιαστοῦ καὶ εἰς τὴν κατάσχεσιν τῆς ἐγγυήσεώς του μέχρις ἱκανοποιήσεως τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ Δημοσίου.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ὑποχρεώσεών του ὁ ἐνοικιαστὴς τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου, κατ' ἔγκλησιν τοῦ διαπιστώσαντος αὐτὴν οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, διὰ χρηματικῆς ποινῆς χιλίων ἄχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ δέκα χιλιάδων ἄχρι πεντήκοντα χιλιάδων.

Πληρωμὴ φόρου μεταφερομένου οἴνου.

Ἄρθρον 6.

(Ν. 1320 ἄρθρ. 6, Ν. 4625 ἄρθρ. 5).

1. Κατὰ τὴν εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἀνωτέρου τῶν 4.000 κατοίκων, ἢ τῶν κατὰ τὴν παράγρ. 6 τοῦ ἄρθρου 5 συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὰ συνοικισμῶν καὶ ἄλλων κέντρων, μεταφορὰν οἴνου, ἐκ τῆς λοιπῆς χώρας, ἐπιβάλλεται ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ὁριζόμενος φόρος, βεβαιούμενος καὶ εἰσπραττόμενος κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ οἴνου τούτου, διὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ ὁρισθησομένης παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ περιφερείας ζώνης ἢ ἀκτῖνος, καὶ κατὰ διατυπώσεις καὶ ὅρους κανονισθησομένους διὰ Διατάγματος.

2. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον φόρου ἐπιτρέπεται νὰ ἀνατίθηται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τοὺς οἰκείους δήμους καὶ τὰς κοινότητας, δυνάμει εἰδικῆς συμφωνίας, μὴ ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου καὶ καθ' ὅρους, ἐγγυήσεις, προθεσμίας καὶ διατυπώσεις διὰ Διατάγματος κανονισθησομένας. Διὰ τῆς εἰδικῆς συμφωνίας οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες ὑπεισέρχονται διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τῆς φορολογίας ταύτης εἰς πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, ἐξασφαλίζεται δὲ ἡ εἴσπραξις ἐλαχίστου ὁρίου ἀποδόσεως τοῦ φόρου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ διανέμεται ἐξ ἡμισείας μεταξὺ Δημοσίου καὶ Δήμου ἢ Κοινότητος. Οἱ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ φόρου τούτου, ἔχουσι τὰ δικαιώματα καὶ ὑπέχουσιν τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰς εὐθύνας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὡς πρὸς τὸν φόρον τοῦτον, διατελοῦσι δὲ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀσκούμενον δι' Οἰκονομ. ἐπιθεωρητῶν καὶ ἄλλων Οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, καθ' οὓς ὅρους καὶ διατυπώσεις λεπτομερῶς κανονισθήσονται ταῦτα διὰ τῶν ἐν λόγῳ Διαταγμάτων. Εἰς ὅσους Δήμους ἢ Κοινότητας ἡ εἴσπραξις τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων γίνεται δι' ἐνοικιάσεως ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης εἰδικὴ συμφωνία, δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ δημοσίου συναγωνισμοῦ, μετὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καθ' ὅρους διατυπώσεις καὶ προθεσμίας κανονισθησομένας διὰ Διατάγματος.

3. Ἡ εἴσπραξις τοῦ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον φόρου δύναται νὰ γίνῃ κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ἐνοικιάσεως μονοετοῦς, συναπολογουμένης κατόπιν δημοσίου συναγωνισμοῦ, διὰ μίαν πόλιν, ἢ καὶ πλείονας ὁμοῦ, καὶ καθ' ὅρους, διατυπώσεις καὶ προθεσμίας πληρωμῆς ἐνοικίου, κανονισθησομένας διὰ Διατάγματος.

4. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν ὑποβάλλεται τὸ μεταφερόμενον πρὸς ἀποταμίευσιν εἰς τὰς ἐν τῇ ἀνωτέρω παραγρ. 1 ἀναφερομένας πόλεις καὶ συνοικισμοὺς γλεῦκος, μεταφερόμενον ἐλευθέρως καὶ ἄνευ ἀδείας κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγκομιδῆς ἑκάστου ἔτους καὶ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου τὸ βραδύτερον.

5) Κατὰ τὴν ἐκ περιφερείας τινὸς μεταφορὰν τοῦ οἴνου εἰς ἑτέραν περιφέρειαν δι' ἣν ὡρίσθη μείζων ἀξία κατὰ σταθμικὴν ὀκᾶν οἴνου, καταβάλλεται ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ τοῦ φόρου καταναλώσεως, κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις. Ἐν ἀντιθέτῳ περιπτώσει ἡ ἐπὶ ἔλασσον διαφορὰ τοῦ φόρου δὲν ἐπιστρέφεται.

Πληρωμὴ τοῦ προσθέτου φόρου.

Ἄρθρον 7.

(Ν. 1320 ἄρθρ. 7)

1. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 φόρος ἐπιβάλλεται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὸν πωματισμὸν τῶν πληρωθεισῶν δι' οἴνου φιαλῶν συνεισπραττόμενος μετὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 φόρου, ἐφ' ὅσον δὲν εἰσεπράχθη οὗτος προηγουμένως.

2. Διὰ Διαταγμάτων κανονισθήσονται οἱ ὅροι καὶ αἱ διατυπώσεις τῆς βεβαιώσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἐπιβαλλομένου φόρου καὶ τοῦ μετ' αὐτοῦ συνεισπραττομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 3 φόρου καὶ εἰδικὸν ἔμβλημα ἢ σῆμα κατασκευαζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργ. τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπιτιθέμενον δαπάνῃ καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ φορολογουμένου ἐφ' ἑκάστης φιάλης διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου.

Ἀναβολὴ πληρωμῆς τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 8.

(Ν. 1320 ἄρθρ. 8, Ν. Δ. 29)12)1922 ἄρθρ. 3).

1. Διὰ Διαταγμάτων κανονισθήσονται οἱ ὅροι, αἱ ἐγγυήσεις, αἱ προθεσμίαι καὶ αἱ διατυπώσεις, καθ' ἃς χορηγεῖται ἀναβολὴ πληρωμῆς τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 1, 4, 5 καὶ 7 φόρου ἐπὶ τοῦ οἴνου ἢ τοῦ ἐν πεπωματισμέναις φιάλαις τιθεμένου οἴνου, ὁ χρόνος τῆς ἀναβολῆς ταύτης καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐπὶ τῷ πλεονεκτήματι τῆς ἀναβολῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου ἀποταμιευόντων πρὸς ἐμπορίαν οἶνον ἐν ἀποθήκῃ τιθεμένῃ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας.

2. Τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ φόρου, ἀλλ' ἐπ' εἰδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχ. 25.000, παρέχεται δὲ εἰς χρήματα ἢ χρεώγραφα τοῦ Κράτους κατατιθέμενα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἢ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ εἰς ἄλλην ἀναγνωρισμένην Τράπεζαν (ἀνώνυμον ἑταιρείαν), ἢ δι' ὑποθήκης ἀκινήτου κτήματος, ἢ διὰ προσωπικῆς ἐγγυήσεως ἀξιοχρέου, ἐὰν τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνει τὴν παροχὴν κτηματικῆς ἢ προσωπικῆς ἐγγυήσεως, ὅτε αὕτη (κτηματικὴ ἢ προσωπικὴ) ὁρίζεται εἰς διπλάσιον ποσὸν τῆς χρηματικῆς. Ἡ ἄχρι καταμιλώσεως ἀναβολὴ πληρωμῆς παρέχεται ὑποχρεωτικῶς ἐπὶ ἀποταμιεύσεως οἴνου ἐν ἀποθήκαις ἰδιωτέραις, ἀποκλειστικῶς προωρισμέναις διὰ χονδρικὴν πώλησιν χωρητικότητος συνολικῆς κατ' ἄπαν

τὸ Κράτος δι' ἕκαστον ἀποταμιευτὴν ἀνωτέρας τῶν 50.000 ὀκάδων.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται ἐξ ἐργοστασίου ἢ ἀποθήκης ἀποταμιεύσεως οἴνου, ὑφισταμένης ἐπὶ τῷ πλεονεκτήματι τῆς ἀναβολῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου, ἐξαγωγὴ οἴνου ἢ φιαλῶν ἢ ἡ κατανάλωσις αὐτῶν, ἄνευ προηγουμένης καταβολῆς τοῦ φόρου, καταβαλλομένου ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀδιακρίτως πληθυσμοῦ τοῦ τόπου προορισμοῦ τοῦ οἴνου. Καταβολὴ φόρου δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τὸν προωρισμένον νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς ἀπόσταξιν οἰνοπνεύματος, ἢ ἀποστάγματος, ἢ νὰ διαμετακομισθῇ εἰς ἑτέραν ἀποθήκην ἀποταμιεύσεως, ἢ νὰ ἐξαχθῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν οἶνον, καθ' ὅρους καὶ διατυπώσεις διὰ Διαταγμάτων κανονισθησομένας. Διὰ Υπουργικῆς διαταγῆς θέλουσι καθορισθῇ αἱ, ἐκτὸς τῶν ταμιακῶν, λοιπαὶ οἰκονομικαὶ (τελωνιακαὶ ἢ ἄλλαι) ἀρχαί, εἰς ἃς ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται ἡ καταβολὴ τοῦ φόρου τούτου.

4. Ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀποταμιευομένου οἴνου ἀναγνωρίζεται φόρα 3 ο/ο κατ' ἔτος.

Ἔλεγχος τοῦ ἀποταμιευομένου οἴνου.

Ἄρθρον 9.

(Ν. 1320 ἄρθρ. 9 Ν. Δ. 22—12—1023 ἄρθρ. 3 Ν 4625 ἄρθρ 6)

1. Ὁ ἀποταμιευόμενος οἶνος ἢ γλεῦκος ἐξελέγχεται καθ' ὅρους καὶ διατυπώσεις διὰ Διαταγμάτων κανονισθησομένας.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὁρισθήσεται ἡ εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας τὸν ἔλεγχον δημοσίους, δημοτικοὺς ἢ κοινοτικοὺς ὑπαλλήλους, ἢ ἀστυνομικὰ ὄργανα, ἢ δημοτικοὺς ἢ κοινοτικοὺς συμβούλους ἢ παρέδρους, παρεχομένη ἡμερησία ἀποζημίωσις μέχρι δραχμῶν τριάκοντα.

3. Ἐὰν κατὰ τὸν ἔλεγχον ἀνακαλυφθῇ μὴ δηλωθεὶς ἢ ἐλλιπῶς δηλωθεὶς οἶνος, βεβαιοῦται τοῦτο διὰ πρωτοκόλλου καταμετρήσεως, συνταχθησομένου εἰς διπλοῦν, ἐκ διπλοτύπου βιβλίου. Τὸ ἀποκοπτόμενον ἐκ τοῦ στελέχους αὐτοῦ πρωτόκολλον ἐγχειρίζεται εἰς τὸν φορολογούμενον.

4. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος εἶνε ἀπὼν ἢ ἀρνεῖται νὰ ὑπογράψῃ τὸ πρωτόκολλον ἢ νὰ παραλάβῃ τὸ ἀπόσπασμα τοῦ πρωτοκόλλου ἐπὶ ἀποδείξει γραφομένῃ ἐπὶ τοῦ στελέχους, ἢ ἂν ὁμολογῇ ἄγνοιαν γραμμάτων, γίνεται περὶ τούτου μνεία ἐν αὐτῷ καὶ κοινοποιεῖται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, τῇ παραγγελίᾳ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἢ τοῦ εἰς τὸν ἔλεγχον συμπράξαντος ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεώς του.

5. Τὰ δικαιώματα τῶν κατὰ τὸν νόμον τοῦτον διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος κοινοποιήσεων ὁρίζονται μέχρι δραχμῶν 3.

6. Αἱ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους 2 καὶ 5 ἁμοιβαὶ δύνανται ν' αὐξάνωνται μέχρι τοῦ διπλασίου διὰ Διαταγματος, ἀναλόγως τῶν ὑφισταμένων ἑκάστοτε βιωτικῶν συνθηκῶν.

Πρωτόκολλα καταμετρήσεως.

Ἄρθρον 10.

(Ν. 4625 ἄρθρ. 7)

1. Κατὰ τῶν πρωτοκόλλων καταμετρήσεως ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως ὡς πρὸς τὸ ποσὸν ἢ εἶδος τοῦ οἴνου καὶ τὴν κυριότητα αὐτοῦ, ἐπιτρέπεται ἔνστασις ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἢ ἐγχειρίσεως τοῦ πρωτοκόλλου, κοινοποιουμένη εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον, ἄλλως τὸ πρωτόκολλον καταμετρήσεως καθίσταται ὁριστικὸν καὶ ἀπρόσβλητον. Ἡ εἰκοσαήμερος προθεσμία δὲν παρατείνεται λόγῳ ἀποστάσεως.

2. Αἱ ἐνστάσεις αὗται ἐκδικάζονται ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ὑπὸ Ἐπιτροπῆς τριμελοῦς ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστης Οἰκον. Ἐφορίας.

Διὰ Διατάγματος ὁρισθήσεται.

α') Ἡ σύνθεσις καὶ ἁρμοδιότης τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

β') τὰ τῆς σχετικῆς διαδικασίας κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων.

γ') τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἑκάστην ἐκδικαζομένην ὑπόθεσιν. Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη βαρύνει τὸν ἐν τῇ δίκῃ ἡττώμενον, συμβεβαιοῦται δὲ καὶ συνεισπράττεται μετὰ τοῦ φόρου ἐφόσον ἤθελεν ἡττηθῇ ὁ φορολογούμενος, μετὰ τοῦ ἐνοικίου δὲ ἐὰν ἡττηθῇ ὁ ἐνοικιαστὴς, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος,

καὶ δ') τὰ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιβαλλόμενα πρόσθετα τέλη ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῶν ἐνστάσεων.

3. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται εἰς μόνον τὸν φορολογούμενον καὶ ἐφ' ὅσον τὸ δι' αὐτῶν ὑποβληθὲν πρόσθετον τέλος διὰ τὸν μηδόλως ἢ ἐλλιπῶς δηλωθέντα οἶνον ὑπερβαίνει τὰς χιλίας δραχμάς, προσφυγὴ ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν φορολογικῶν παραβάσεων, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν περὶ προσφυγῆς εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο ἐν ἰσχύϊ διατάξεων.

Καθήκοντα εἰσηγητοῦ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐκτελεῖ ὁ Ταμιατάρχης τῶν Μονοπωλείων καὶ Φόρων καταναλώσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής.

Διαδικασία.

Ἄρθρον 11.

(Ν. 1320 ἄρθρ. 11 Ν. 4625 ἄρθρ. 8)

1. Τὰ πρωτόκολλα καταμετρήσεως θεωροῦνται ὁριστικά, ἐὰν δὲν κοινοποιηθῇ ἐμπροθέσμως ἔνστασις.

2. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁριστικῶν πρωτοκόλλων καταμετρήσεως, ἢ γενομένης ἐνστάσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ γενομένης προσφυγῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, ὁ Οἰκον. Ἔφορος συντάσσει καὶ ἀποστέλλει εἰς τὸν Ταμίαν τοὺς χρηματικοὺς καταλόγους τοῦ ὀφειλομένου φόρου καὶ τοῦ ἐπιβληθέντος προσθέτου τέλους, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὁριστικότητος τοῦ πρωτοκόλλου ἢ τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως.

3. Ὁ ἐπὶ τῇ βάσει πρωτοκόλλου καταμετρήσεως βεβαιούμενος φόρος σὺν προσθέτῳ τέλει, καθίσταται ἀπαιτητὸς ἅμα τῇ βεβαιώσει.

4. Ἐὰν δὲν καταβληθῇ ἐντὸς τοῦ ἑπομένου μηνὸς, καθ' ὃν ἐβεβαιώθη εἰσπράττεται ἐπὶ τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τοῦ χρέους καὶ τὸ κατὰ τὴν τρίτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 5 πρόσθετον τέλος 10 ο/ο ὡς καὶ ὁ τόκος ὑπερημερίας 8 ο/ο.

Διατυπώσεις μεταφορᾶς.

Ἄρθρον 12.

(Ν. 1320 ἄρθρον 12).

1. Ἐν περιπτώσει μεταφορᾶς οἴνου, ἀποταμιευθέντος κατὰ τὸ ἄρθρον 5, εἰς ἄλλον τόπον (ἐκτὸς τοῦ τῆς ἀποταμιεύσεως) δέον νὰ συνοδεύηται ὁ οἶνος οὗτος δι' ἀδείας, ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ βάσει σχετικῆς δηλώσεως τοῦ κατόχου τοῦ οἴνου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου ὑπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτετραμένης Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ἢ Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς τοῦ

τόπου τῆς προελεύσεως καὶ θεωρουμένης ὑπὸ ἀντιστοίχου τοῦ τόπου τοῦ προορισμοῦ, βεβαιούσης τὴν πραγματοποίησιν τῆς μεταφορᾶς.

2. Ἐν περιπτώσει μεταπωλήσεως οἴνου δεδηλωμένου ἐν ᾧ αὐτῷ τόπῳ ἡ ἀποθηκεύσεως αὐτοῦ ἐν ἑτέρᾳ ἀποθήκῃ ἐφοδιάζεται ὁ ἀγοραστὴς δι' ὁμοίας ἀδείας τῆς ἀρχῆς, ἥτις ἀναγράφει καὶ τὴν δέουσαν πρᾶξιν ἐπὶ τῆς δηλώσεως.

3. Ἐν ταῖς ἀνωτέρω περιπτώσεσιν ὁ ἅπαξ ὑποβληθεὶς εἰς τὸν φόρον οἶνος δὲν ὑποβάλλεται ἐκ δευτέρου εἰς αὐτόν.

Οἶνος εἰσαγόμενος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἄρθρον 13.

Ν. 1320 ἄρθρον 13, Ν.Δ. 22)12)1923 ἄρθρον 2).

1. Ὁ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενος εἰς βαρέλια ἢ εἰς οἱαδήποτε ἄλλα δοχεῖα οἶνος ὑποβάλλεται εἰς φόρον καταναλώσεως ἴσον πρὸς τὸν ἑκάστοτε ὑφιστάμενον διὰ τοὺς ἐγχωρίους οἴνους φόρον, προσδιοριζόμενον δὲ διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καθ' ὅμοιον τρόπον, ὡς καὶ διὰ τὸν ἐγχώριον οἶνον καθ' ἑκάστην ἐσοδείαν. Ὁ δὲ ἐν φιάλαις πεπωματισμέναις εἰσαγόμενος ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς οἶνος, ὑποβάλλεται προσέτι καὶ εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος πρόσθετον φόρον. Οἱ φόροι οὗτοι βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται ἐν τοῖς Τελωνείοις κατὰ τὴν εἰσαγωγήν, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον διεθνεῖς συμβάσεις δὲν ὁρίζωσιν ἄλλως.

2. Τὸ Τελωνεῖον παρέχει εἰς τὸν παραλήπτην τοῦ οἴνου τούτου πιστοποίησιν περὶ τῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγῆς του.

Ἐξαγωγικὸν τέλος τοῦ οἴνου.

Ἄρθρον 14.

(Ν. 1320 ἄρθρον 14).

1. Τὸ κατὰ τὰς παραγράφους 3 καὶ 4 τοῦ νόμου 933 τέλος ἐξαγωγῆς καὶ μεταφορᾶς οἴνου ἢ γλεύκους καταργεῖται.

Οἶνος ἐκ ξηρᾶς σταφίδος τοῦ εἰς εἶδος φόρου καὶ τῆς εἰσφορᾶς.

Ἄρθρον 15.

(Ν. 1320 ἄρθρον 16).

Δὲν ὑποβάλλεται εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον ὁ οἶνος, ὁ παραγόμενος ἐκ ξηρᾶς σταφίδος τοῦ εἰς εἶδος φόρου καὶ τῆς εἰσφορᾶς ἐκ τῶν ἀποθηκῶν «Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ», οὗ ἡ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κατανάλωσις ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀπηγορευμένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ΓΚΗ' νόμου τῆς 21 Ἰουνίου 1904, καὶ 9 τοῦ ΓΙΙ' νόμου τοῦ 1905 καὶ τοῦ ὁποίου κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ μόνον πρὸς ἐξαγωγὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Ἐργοστάσια οἰνοποιΐας.

Ἄρθρον 16.

(Ν. 1320 ἄρθρον 17).

1. Οἱ ἰδιοκτῆται ἐργοστασίων κατασκευῆς οἴνων ὀφείλουσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας αὐτῶν, ὁπουδήποτε τῆς χώρας καὶ ἂν κεῖνται τὰ ἐργοστάσιά των, ἢ ἐὰν κέκτηνται ἀποθήκας, ἐν αἷς ἔχει ἀποταμιευθῇ οἶνος ἢ πρῶται ὕλαι πρὸς παραγωγὴν οἴνου, νὰ ἐπιδώσωσιν εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον δήλωσιν εἰς διπλοῦν, συνοδευομένην ὑπὸ σχεδιαγράμματος, διαλαμβάνουσαν δέ:

α') Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐργοστασιάρχου καὶ τοῦ ἐν περιπτώσει ἀπουσίας αὐτοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ,

β') τὴν πόλιν καὶ τὴν θέσιν, ἐν ᾗ κεῖται τὸ ἐργοστάσιον,

γ') τὰ μέρη, ἐξ ὧν συνίσταται τὸ ἐργοστάσιον καὶ τὸν προορισμὸν ἑκάστου μέρους.

δ') τὸ εἶδος καὶ τὸ σύστημα τῶν μηχανημάτων οἰνοποιΐας,

ε') τὸ εἶδος τῶν συνήθως κατεργαζομένων πρώτων ὑλῶν, καὶ τῶν παραγομένων εἰδῶν,

στ') τὰς δεξαμενὰς καὶ ἐν γένει τὰ δοχεῖα οἴνου καὶ τὴν κατὰ προσέγγισιν χωρητικότητα ἑκάστου αὐτῶν, καθὼς καὶ τὴν καθολικὴν χωρητικότητα τούτων, καὶ

ζ') πᾶν ἄλλο στοιχεῖον διὰ Διατάγματος ὁρισθησόμενον.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δηλώσεως ὁ Οἰκ. Ἔφορος ἐκδίδει τὴν ἄδειαν τῆς λειτουργίας τοῦ ἐργοστασίου.

2. Διὰ Διατάγματος θέλουσι κανονισθῇ οἱ ἰδιαίτεροι ὅροι καὶ διατυπώσεις τοῦ ἐλέγχου τῆς λειτουργίας τῶν ἐργοστασίων τούτων καὶ τοῦ ἐν αὐτοῖς παραγομένου ἢ ἐν ταῖς ἀποθήκαις αὐτῶν ἀποταμιευομένου οἴνου ἢ συσκευαζομένου ἐν πεπωματισμέναις φιάλαις, ὧν ὁ πωματισμὸς ἐπιτρέπεται ἐν τοῖς ἐργοστασίοις τούτοις καὶ κατὰ τοὺς διὰ Διατάγματος κανονισθησομένους ὅρους.

Κατάργησις Σαμιακοῦ καὶ Κρητικοῦ φόρου.

Ἄρθρον 17.

(Ν. 1320 ἄρθρ. 18).

1. Καταργεῖται ὁ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τῆς Σαμιακῆς Πολιτείας ἐπιβαλλόμενος ἐξαγωγικὸς δασμὸς καὶ φόρος δεκάτης ἐπὶ τοῦ ἐκ Σάμου ἐξαγομένου οἴνου καὶ ὄξους καὶ ὁ διὰ τοῦ νόμου 435 τῆς 20 Μαΐου 1903 τῆς Κρητικῆς Πολιτείας ἐπιβεβλημένος φόρος 5ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐξαγομένου ἢ μεταφερομένου οἴνου, καθὼς καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ὄξους.

Ταμεῖα Ἀμύνης οἰνοπαραγωγῆς.

Ἄρθρον 18.

(Ν. 1320 ἄρθρ. 19).

1. Τὰ συνεστημένα κατὰ τὸν ΓΦΛΓ' (3533) τοῦ 1910 νόμιου Ταμεῖα Ἀμύνης Οἰνοπαραγωγῆς διατηροῦνται, ἐφόσον δὲν ἤθελε ζητηθῇ ἡ κατάργησις αὐτῶν ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν Συμβουλίων τῶν οἰνοφόρων Κοινοτήτων καὶ εἰσπράττονται δι' αὐτὰ μόνον οἱ καθωρισμένοι εἰδικοὶ πρόσθετοι φόροι ἐπὶ τοῦ οἴνου καὶ γλεύκους. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἐκ τῶν νήσων Θήρας καὶ Θηρασίας μεταφερομένου ἢ ἐξαγομένου οἴνου ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Γεωργίας, ἐπιβάλληται, τῇ προτάσει τῆς πλειονότητος τῶν Κοινοτήτων τῶν νήσων τούτων, πρόσθετος φόρος μέχρις ἑνὸς λεπτοῦ κατ' ὀκᾶν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀμύνης Οἰνοπαραγωγῆς τῶν νήσων Θήρας καὶ Θηρασίας, συμβεβαιούμενος καὶ συνεισπραττόμενος μετὰ τοῦ Δημοσίου φόρου, ἢ καὶ ἰδιαιτέρως κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος κανονισθησόμενα.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ τυχὸν συσταθησόμενα ἀλλαχοῦ, συμφώνως τῷ νόμῳ ΓΦΛΓ' (3533) τοῦ 1910 Ταμεῖα Ἀμύνης Οἰνοπαραγωγῆς.

Εἴσπραξις διὰ Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ἄρθρον 19.

(Ν. 1320 ἄρθρ. 20).

1. Ἡ βεβαίωσις καὶ ἡ εἴσπραξις τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ κώδικος τούτου ἐπιβαλλομένου φόρου ἐπιτρέπεται νὰ ἀνατίθηται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τοὺς οἰκείους δήμους καὶ τὰς κοινότητας, δυνάμει εἰδικῆς συμφωνίας μὴ ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου καὶ καθ' ὅρους, ἐγγυήσεις, προθεσμίας καὶ διατυπώσεις διὰ Διαταγμάτων κανονισθησομένας.

2. Διὰ τῆς εἰδικῆς συμφωνίας οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες ὑπεισέρχονται διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τῆς φορολογίας ταύτης εἰς πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, ἐξασφαλίζεται δὲ ἡ εἴσπραξις ἐλαχίστου ὁρίου ἀποδόσεως τοῦ φόρου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ διανέμεται ἐξ ἡμισείας μεταξὺ Δημοσίου καὶ Δήμου ἢ Κοινότητος.

3. Οἱ δημοτικοὶ καὶ οἱ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ φόρου τούτου, ἔχουσι τὰ δικαιώματα καὶ ὑπέχουσι τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰς εὐθύνας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὡς πρὸς τὸν φόρον τοῦτον, διατελοῦσι δὲ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀσκούμενον δι' οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ ἄλλων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, καθ' οὓς ὅρους καὶ διατυπώσεις λεπτομερῶς κανονισθήσονται ταῦτα διὰ τῶν ἐν λόγῳ Διαταγμάτων.

Εἰδικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 20.

(Ν. 1320 ἄρθρ. 21).

1. Ὁ ὑποκείμενος εἰς φόρον οἶνος καὶ τὰ περιέχοντα αὐτὸν δοχεῖα εἶναι ὑπέγγυα διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐπιβαλλομένων φόρων, τελῶν καὶ ἐξόδων καὶ τὸ Δημόσιον ἀπολαύει προνομίου ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν διὰ τὰς ἐν λόγῳ ἀπαιτήσεις του, προτιμώμενον οἱουδήποτε.

2. Παραγράφονται ἐντὸς διετίας αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου, αἱ προερχόμεναι εἴτε ἐκ διαφορῶν ὀφειλομένων εἰς ἐπὶ ἔλαττον ἐκ πλάνης περὶ τὸν ὑπολογισμὸν εἰσπραξιν τοῦ φόρου, εἴτε ἐξ ἐλλιποῦς ἐπιβολῆς τοῦ ποσοστοῦ τοῦ φόρου, καθὼς καὶ αἱ ἀπαιτήσεις ἐπιστροφῆς ἕνεκεν διαφορῶν ἐπὶ πλέον τοῦ νομίμου φόρου εἰσπραχθεισῶν. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τὸν δημοτικὸν φόρον.

3. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς διετίας τὸ Δημόσιον διατηρεῖ τὸ δικαίωμα ἐπὶ ἓν ἔτι ἔτος νὰ εἰσπράξῃ ἀπὸ τοὺς ὑπολόγους τὸν ἐλλιπῶς εἰσπραχθέντα φόρον, δημόσιον καὶ δημοτικόν.

Τήρησις βιβλίων.

Ἄρθρον 21.

(Ν. 1320 ἄρθρ. 22).

1. Οἱ ἐργοστασιάρχαι κατασκευῆς οἴνων πάντες ἀδιακρίτως καὶ οἱ ἀποταμιεύοντες ἐν γένει οἴνους καὶ τυγχάνοντες τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 πλεονεκτήματος ἀναβολῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου, ὀφείλουσι νὰ τηρῶσι βιβλίον μονογραφημένον καὶ ἠριθμημένον κατὰ φύλλον παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομ. Ἐφόρου, καὶ νὰ ἀναγράφωσιν ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ λεπτομερῶς τὰ εἰσαγόμενα καὶ τὰ ἐξαγόμενα ἐκ τῆς ἀποθήκης ποσὰ οἴνου καὶ τὸ ἐν αὐτῇ ὑπόλοιπον ἢ ἀπόθεμα οἴνου, περιλαμβάνοντες διακεκριμένως καὶ τοὺς ἐν φιάλαις πεπωματισμέναις οἴνους. Ὁ τύπος τῶν βιβλίων τούτων κανονισθήσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ἐφόσον οἱ ἐργοστασιάρχαι κατασκευῆς οἴνων κατεργάζονται καὶ σταφίδα, κατὰ τὸ ἄρθρον 15, καὶ ἐν γένει οἱ κατασκευάζοντες ἐν ἐργοστασίοις οἰνοποιΐας καὶ ἄλλα, ἐκτὸς οἴνων, εἴδη (σταφιδίνην, οἰνοπνεύματα κλπ.) ὑποβάλλονται εἰς ἰδιαιτέραν ἐποπτείαν, ἀσκουμένην κατὰ τοὺς διὰ Διατάγματος κανονισθησομένους ὅρους καὶ διατυπώσεις, ὑποχρεούμενοι εἰς τὴν τήρησιν ἰδίων βιβλίων, ἐπὶ σκοπῷ ἐξασφαλίσεως τοῦ ἐλέγχου.

Ἐποπτεία καὶ καταδίωξις τῶν παραβάσεων.

Ἄρθρον 22.

(Ν. 1320 ἄρθρ. 23).

1. Τὰ ἐργοστάσια κατασκευῆς οἴνων καὶ αἱ ἀποθῆκαι αὐτῶν καὶ ἐν γένει τὰ οἰνοποιεῖα καὶ οἰνοπωλεῖα, καθὼς καὶ ὁ μεταφερόμενος οἶνος, ὑπόκεινται εἰς τὴν διαρκῆ ἐποπτείαν τῶν οἰκονομικῶν καὶ λιμενικῶν ἀρχῶν, ἀσκουμένην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου 9 καὶ τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου 971 τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1917 «περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος», ἐφαρμοζομένας καὶ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν παραβάσεων τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου.

2. Αἱ παραβάσεις τοῦ νόμου τούτου παραγράφονται μετὰ διετίαν.

3. Παραβάσεις τῶν ὁρισμῶν τοῦ νόμου τούτου ἕνεκεν ἀποδεδειγμένης ἀνωτέρας βίας δὲν ἐπάγονται ποινικὰς συνεπείας.

Τιμώρησις τῶν παραβάσεων.

Ἄρθρον 23.

(Ν. 1320 ἄρθρ. 24).

1. Τιμωροῦνται ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου διὰ προστίμου οὐχὶ ἐλάσσονος τοῦ τριπλοῦ, οὔτε ἀνωτέρου τοῦ δεκαπλοῦ τοῦ ὀφειλομένου ἁπλοῦ φόρου, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει οὐχὶ μικροτέρου τῶν δραχμῶν ἑκατόν.

α') Οἱ καταναλίσκοντες ἢ ἐξάγοντες ἐκ τῶν ἀποθηκῶν πρὸς πώλησιν ἢ μεταφορὰν οἶνον ἐν φιάλαις πεπωματισμέναις καὶ ὑποκειμέναις εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 φόρον, ἐφ' ὧν δὲν ἔχει ἐπιτεθῇ τὸ κατὰ τὴν § 2 τοῦ ἄρθρου 7 κανονισθησόμενον ἔμβλημα ἢ σῆμα ἢ διατηροῦντες ἐν ταῖς ἀποθήκαις αὐτῶν τοιαύτας φιάλας, ἐφ' ὧν δὲν ἔχει ἐπιτεθῇ τὸ ἔμβλημα ἢ σῆμα τοῦτο, ἐκτὸς ἂν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἔτυχον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 ἀναβολῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου, καθὼς καὶ οἱ ἐπιτιθέμενοι ἔμβλημα ἢ σῆμα ἐλάσσονος τῆς νομίμου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τῆς χονδρικῆς πωλήσεως τῶν φιαλῶν ἀξίας.

β') Οἱ τυχόντες τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 πλεονεκτήματος τῆς ἀναβολῆς πληρωμῆς φόρου καὶ ἐξάγοντες ἐκ τῶν ἀποθηκῶν ἀποταμιεύσεως οἶνον πρὸς πώλησιν ἢ μεταφορὰν ἢ οἱανδήποτε ἄλλην διάθεσιν ἄνευ προηγουμένης ἀδείας ἢ καταναλίσκοντες αὐτά, ἄνευ πληρωμῆς τοῦ ἀντιστοίχου φόρου.

γ') Οἱ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 5 ἐκ δόλου μηδόλως δηλώσαντες ἢ ἀνακριβῶς δηλώσαντες τὴν χωρητικότητα τῶν δεξαμενῶν, δοχείων καὶ ἀποθηκῶν αὐτῶν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ στερήσωσι τὸ Δημόσιον τοῦ ἀνήκοντος φόρου.

δ') Οἱ κατὰ παράβασιν τῶν ὁρισμῶν τῶν ἄρθρων 6 καὶ 12 μεταφέροντες οἶνον.

ε') Οἱ μὴ τηροῦντες ἢ ἀνακριβῶς ἢ ἐλλιπῶς τηροῦντες τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 ὁριζόμενα βιβλία.

στ') Οἱ δολίως παραβιάζοντες τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 21, § 2, μέτρα ἐποπτείας.

ζ') Οἱ κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 22 ἀρνούμενοι νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις κλπ. εἴσοδον τῶν ἐν ἄρθρῳ 22 τοῦ νόμου 971 ἀναφερομένων ὑπαλλήλων πρὸς ἐξέλεγξιν ἢ ἀνακάλυψιν παραβάσεων τοῦ παρόντος νόμου.

η') Οἱ δολίως παραλείποντες τὴν τήρησιν τῶν νομίμων

ὅρων καὶ διατυπώσεων κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγὴν ἢ κατὰ τὴν πρὸς παραγωγὴν οἰνοπνεύματος ἀπόσταξιν οἴνου, πρὸς τὸν σκοπὸν ὠφελείας ἑαυτῶν ἢ τρίτων ἢ πρὸς βλάβην τῶν ἐκ τοῦ φόρου τοῦ οἴνου δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου, ἢ ὁπωσδήποτε κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ κατὰ τὴν ἀπόσταξιν ἀποπειρώμενοι νὰ ζημιώσωσιν ἢ ζημιοῦντες τὸ Δημόσιον ἐκ τοῦ φόρου τούτου· καὶ

θ΄) Οἱ μεταχειριζόμενοι κατὰ τὴν συσκευὴν τοῦ οἴνου οὐσίας, ἀπαγορευομένας ὡς ἀνθυγιεινάς.

2. Διαφοραὶ μέχρι δέκα τοῖς ἑκατὸν δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

3. Ἡ χρηματικὴ ποινὴ δὲν ἀπαλλάσσει τῆς πληρωμῆς τοῦ ὀφειλομένου φόρου καὶ τῶν προσθέτων τελῶν βεβαιουμένων καὶ εἰσπραττομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου.

4. Ἐν ὑποτροπῇ ἢ ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς ὑποπέσῃ ἐκ τρίτου εἴς τινα τῶν ἐν παραγράφῳ 1 πράξεων, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου διὰ χρηματικῆς ποινῆς, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν δραχμῶν ἑκατόν, καὶ διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν ἐπιφυλασσομένων καὶ τῶν παρεπομένων ποινῶν τῶν ἐν ἄρθροις 113 καὶ 114 τοῦ νόμου «περὶ τελωνιακοῦ Κώδικος» ἀναφερομένων.

5. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην § 4 ποιναὶ ἐπιβάλλονται πάντοτε εἰς δημοσίους, δημοτικοὺς καὶ κοινοτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ φύλακας, τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, τοὺς σιδηροδρόμους καὶ τοὺς ὑπαλλήλους ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιρειῶν καὶ πρακτορείων αὐτῶν τοὺς ὑποπεσόντας εἴς τινα τῶν ἐν § 1 πράξεων.

6. Ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνωτέρω ποινῶν, ἐπιφυλάσσεται καὶ πᾶσα ἄλλη κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον ἐπιβαλλομένη ποινή.

7. Πᾶσα ἄλλη παράβασις διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ ἐκδοθησομένων διαταγμάτων τιμωρεῖται διὰ προστίμου πέντε ἄχρι διακοσίων δραχμῶν.

8. Ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς ἕκαστον τῶν ὁπωσδήποτε συμμετασχόντων τῆς πράξεως ἰδιαιτέρως καὶ ἀναλόγως τῆς συμμετοχῆς των ὡς αὐτουργῶν ἢ συνεργῶν.

9. Τὰ ἄρθρα 116, 117 καὶ 118 τοῦ νόμου «περὶ τελωνειακοῦ Κώδικος» ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ποινικῶς τιμωρουμένων παραβάσεων τοῦ παρόντος.

10. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος γραπτὴ ἄδεια τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας δὲν ἀποκλείει τὴν τιμώρησιν τῆς πράξεως, ὅταν ἡ ἄδεια ἐξεδόθη, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ νόμιμος περίπτωσις ἐκδόσεως αὐτῆς, ἢ χωρὶς νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ κατὰ τὸν νόμον προαπαιτούμεναι τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς διατυπώσεις καὶ πληρωμαί. Ὁ μὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀδείας ταύτης ἐνεργήσας πράξεις ἰδιώτης ὑπόκειται εἰς ἃς θὰ ὑπέκειτο καὶ ἂν ἐνήργει ἄνευ ἀδείας ποινάς, ὁ δὲ ἐκδοὺς τὴν ἄδειαν δημόσιος ὑπάλληλος ὑπόκειται εἰς τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου τούτου, εἴτε ἐν δόλῳ, εἴτε ἐξ ἀμελείας ἐνήργησεν.

Κατάσχεσις καὶ δήμευσις λαθραίως μεταφερομένων.

Ἄρθρον 23.
(Ν. 1320 ἄρθρ. 26).

1. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 23, ὁ οἶνος καὶ αἱ φιάλαι, τὰ ἀποτελοῦντα τὸ ἀντικείμενον τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου τετάρτου τῆς παραγράφου 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προβλεπομένης παραβάσεως, καθὼς καὶ τὰ περιέχοντα αὐτὰ δοχεῖα, ἔτι δὲ καὶ τὰ ζῶα, αἱ ἅμαξαι, τὰ πλοῖα χωρητικότητος μέχρι δέκα κόρων, αἱ λέμβοι καὶ πᾶν ἄλλον μεταγωγικὸν μέσον χρησιμοποιηθὲν πρὸς λαθραίαν μεταφορὰν κατάσχονται, δημεύονται δὲ κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἁρμοδίου ποινικοῦ δικαστηρίου, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 115 τοῦ νόμου «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος».

2. Ἐὰν τὰ εἴδη ταῦτα παρεδόθησαν προσωρινῶς, κατὰ τὴν διάταξιν τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ νόμου 236, τὸ Δικαστήριον διατάσσει τὴν ἀπόδοσιν τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως διὰ τῆς περὶ δημεύσεως ἢ λύσεως τῆς κατασχέσεως αὐτῶν ἐκδιδομένης ἀποφάσεώς του.

3. Εἰς τοὺς ἐνεργήσαντας τὴν κατάσχεσιν καὶ τοὺς ὑποδείξαντας αὐτοῖς τὰ κατασχεθέντα χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου, ἀμοιβὴ ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐπιβληθέντος δι' αὐτῆς προστίμου, ἐὰν τοῦτο εἰσπράχθη, κατανεμομένη κατ' ἀναλογίαν μεταξὺ πλειόνων δικαιούχων.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 25.
(Ν. 1320 ἄρθρ. 26, Ν.Δ. 22—12—1923 ἄρθρ. 3, Ν. 4625 ἄρθρ. 9).

1. Πάντα τὰ κατὰ τὸν παρόντα κώδικα ἔγγραφα καὶ τὰ τῆς σχετικῆς διαδικασίας πρωτότυπα, ἀπόγραφα, ἀντίγραφα, δηλώσεις, ἄδειαι μεταφορᾶς, ἀποταμιεύσεως καὶ κατοχῆς οἴνου ἢ γλεύκους κλπ. γράφονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

2. Εἰς ἃς πόλεις ἐδρεύουσι πλείονες τῆς μιᾶς Οἰκονομικαὶ Ἐφορίαι δύναται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ν' ἀνατίθηται ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος εἰς μίαν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν ἢ τινὰς ἐξ αὐτῶν.

3. Οἱ ἐργοστασιάρχαι οἰνοποιίας ὀφείλουσι νὰ παρέχωσι δωρεὰν δωμάτιον διὰ γραφεῖον τοῦ ταττομένου διὰ τὸν ἔλεγχον τοῦ ἐργοστασίου ὑπαλλήλου.

4. Εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτεταμμένους τὴν παραλαβὴν τῶν κατὰ τὸν κώδικα τοῦτον δηλώσεων καὶ τὴν ἔκδοσιν, θεώρησιν ἢ ἐξόφλησιν τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν κώδικα ἐκδιδομένων ἀδειῶν δημοσίας ἐκτὸς τῶν Οἰκονομικῶν, δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἀρχάς, δύναται νὰ χορηγῆται κατ' ἀπόφασιν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, μηνιαία ἀποζημίωσις μέχρι δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, δυναμένη νὰ αὐξηθῇ διὰ Διατάγματος μέχρι τοῦ διπλασίου, ἀναλόγως τῶν ὑφισταμένων ἑκάστοτε βιωτικῶν συνθηκῶν.

5. Διὰ Διαταγμάτων ὁρισθήσονται :

α΄) Οἱ ὅροι καὶ αἱ διατυπώσεις, καθ' ἃς παρέχονται αἱ ἐν ἄρθρῳ 2 ἀναφερόμεναι ἀπαλλαγαὶ τοῦ φόρου, καὶ καθ' ἃς ἐπιστρέφεται ὁ καταβληθεὶς φόρος ἐπὶ τῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγωγῇ τοῦ ὑποβληθέντος εἰς αὐτὸν οἴνου ἢ γλεύκους.

β΄) Αἱ οὐσίαι ὧν ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις κατὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴνου ὡς ἀνθυγιεινῶν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

γ΄) Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος.

6. Καταργεῖται ἡ παράγρ. 4 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου 933 τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1917 καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

7. Ἡ ἐν τέλει τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ νόμου 1165 περὶ ἀποζημιώσεως διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰ μέλη, τὸν Εἰσηγητὴν καὶ τὸν Γραμματέα τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν παραβάσεων τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος.

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Διατάγματος τούτου.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 28 Αὐγούστου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ὑφυπουργὸς
Β. Δεληγιάννης

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1927 Π. Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 294 τῆς 26ης Νοεμβρίου 1927 φύλλον τοῦ Α' τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ***ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1928*** ὡς καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων ὁρίζεται ὡς ἑξῆς :

Ἡ τιμὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως πωλουμένης τμηματικῶς, ὡρίσθη εἰς δραχ. δύο (2) δι' ἕκαστον φύλλον, ἡ δὲ ἐτησία συνδρομὴ αὐτῆς λογιζομένη ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ὡρίσθη ὡς ἑξῆς :

Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα

Δραχ. τριακοσίας (300) διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

καὶ δραχ. ἑξακοσίας (600) διὰ τὸ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Διὰ τὰ τρία τεύχη Α' Β' καὶ Γ'

Δραχ. διακοσίας (200) διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

καὶ δραχ. τετρακοσίας (400) διὰ τὸ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Διὰ τὸ Παράρτημα μόνον

Δραχ. ἑκατὸν πεντήκοντα (150) διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

καὶ δραχ. τριακοσίας (300) διὰ τὸ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

καταβαλλομένου τοῦ ἀντιτίμου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐπὶ τῇ ἐκδόσει γραμματίου παραλαβῆς ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως καὶ προσαγομένου ἢ ἀποστελλομένου πρὸ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ συνδρομητοῦ εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

"ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ„

Ἡ ἐτησία συνδρομὴ εἰς τὸ «***Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν***» ὡρίσθη εἰς δραχ. διακοσίας (200) διὰ τὸ ***Ἐσωτερικὸν*** καὶ δραχ. τετρακοσίας (400) διὰ τὸ ***Ἐξωτερικόν,*** ἑκάστου δὲ φύλλου τούτου εἰς δραχ. τρεῖς (3).

Ἡ δημοσίευσις εἰς τὸ «***Παράρτημα***» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων καὶ Καταστατικῶν Σωματείων καὶ εἰς τὸ «***Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν***», τῶν Καταστατικῶν Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται ὡς ἑξῆς :

Τῶν δικαστικῶν πράξεων εἰς δραχ. δύο καὶ 50]οο (2,50]οο) κατὰ στίχον, ἡ δὲ τῶν δημοσιευομένων ἐπὶ πληρωμῇ Καταστατικῶν Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν, Σωματείων κλπ. εἰς δραχ. ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης.

Διὰ Διατάγματος τῆς 15ης Αὐγούστου 1927 ἡ τιμὴ τῶν εἰς τὸ «***Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν***» δημοσιευομένων, ὁρίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1928 ὡς ἑξῆς :

Δι' ἑκάστην δημοσίευσιν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων ἐν γένει εἰς δραχ. διακοσίας (200), καὶ τῶν ἰσολογισμῶν εἰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (1.500).

Διὰ Διατάγματος ἀπὸ 10ης Μαρτίου 1928 ὁρίζεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1928 ἡ τιμὴ τῶν εἰς τὸ «***Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν***» δημοσιευομένων συνοπτικῶν καταστάσεων εἰς δραχμὰς ἑπτακοσίας πεντήκοντα (750) δι' ἑκάστην δημοσίευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Αὐγούστου 1930.

Ὁ Διευθυντὴς

Κ. ΣΤΕΡΓΙΑΚΗΣ

Σημ. — Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὰ τεύχη τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως διαφυλάττωσι ταῦτα, καθόσον ἐκδίδονται εἰς ὡρισμένον ἀριθμὸν φύλλων. Μετὰ πάροδον πολλοῦ χρόνου ἀποβαίνει δυσχερὴς ἡ ἐκ νέου ἀποστολὴ τοιούτων. Ὁμοίως νὰ παρακολουθῶσι ταῦτα διότι τινὰ τούτων πολλάκις λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης συνεκτυποῦνται μετ' ἄλλων, ἄλλα δὲ προθυστέρως ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου